

והבדל הזה נקט בידך, שכל הממנים שלעיל, שמותם תלויים בפסירות, ולשמותיהם יש לכל אחד פסוק על שמו.

וכך המלאכים שפוסקיהם סוסי אש, ומרכבותיהם אש, וקשתותיהם אש, ורמחיהם אש, וכל כלי הקרב שלהם אש - יסודם בגבורה, ומלאכי החבלה שהם אש - יסודם בגיהנום, ויש מלאכים שנאמר בהם עושה מלאכיו רוחות - יסודם בעמוד האמצעי, ויש מלאכים שהם מהמים של הרקיע, שנאמר בהם והמים אשר מעל השמים, מצד הימין - כלם עקרו למעלה, ואין מלאך שלא נמצא בו שם יהו"ה, שנמצא בכל מקום, כמו שהנשמה שנמצאת בכל איבר ואיבר, ומשום זה יש לאדם להמליך את יהו"ה בכל הפסירות ובכל הכסאות ובכל המלאכים ובכל איבר ואיבר של האדם, שאין מקום פנוי ממנו, לא בעליונים ולא בתחתונים, יהו"ה לא נקרא ביחוד של ארבע האותיות, אלא בעלת העלות שמיחד אותם, ומשום שהוא מיחד ארבע אותיות, נקראו בו יהו"ה ביחוד אחד יהו"ה אחד ושמו אחד, ומשום זה שם את אמונת ישראל בארבע האותיות הללו, ואת כל השמות שם פנויים לשם הזה, אין שם עד אין סוף ועד אין תכלית גדול ושליט מזה, למעלה עד אין סוף, ולמטה עד אין תכלית, כל החילות והמחנות ממנו פחדים ומזדעזעין.

תקון שמונה וחמשים

בראשית ברא אלהי"ם, (דיא) את, בת יחידה היא בת מלך פנימה, (דיא) את האמה שלה, ועליה נאמר ויפל יהו"ה אלהי"ם

והאי פללא נקוט בידך דכל ממנן דלעיל שמהן דלהון תליין בספירן ושממהתהון כל חד את ליה קרא על שם שמא דיליה.

וכך מלאכיא דסוסייהון סוסי אשא, ומרכבותיהן אשא וקשתותיהון אשא ורומחיהון אשא, וכל מאני קרבא דלהון אשא, יסודיהון בגבורה, ומלאכי חבלה דאנון אשא, יסודא דלהון בגיהנום, ואית מלאכיא דאתמר בהון (תהלים קד ד) עושה מלאכיו רוחות, יסודא דלהון בעמודא דאמצעיתא, ואית מלאכיא דאינון מפיא דרקיעא, דאתמר בהון (שם קמח ד) והמים אשר מעל השמים, מסטרא דימינא, פלהון עקריהון לעילא, ולית מלאכא דלא אשתפח ביה שם יהו"ה, דאשתפח בכל אתר, כגוונא דנשמתא דאשתפחת בכל אבר ואבר, ובגין דא אית לבר נש לאמלכא יהו"ה בכל ספירן, ובכל פרסין, ובכל מלאכין, ובכל אבר ואבר דבר נש, דלית אתר פנוי מניה לא בעלאין ולא בתתאין, יהו"ה לא אתקרי ביחודא דארבע אתוון אלא בעלת העלות דמיחד לון, ובגין דאיהו מיחד (דף צב ע"א) ארבע אתוון, ביה אתקריאו יהו"ה ביחודא חדא יהו"ה אחד ושמו אחד, ובגין דא שוי אמונה דישראל בארבע אתוון אלין, וכל שמהן שוי פנויין לשמא דא, לית שמא עד אין סוף ועד אין תכלית רברבא ושלטנא מן דא, לעילא עד אין סוף, ולתתא עד אין תכלית, וכל חיילין ומשריין מניה דחלין ומזדעזעין.

תקונא תמינא וחמשיין

בראשית ברא אלהי"ם (איהו) את, בת יחידה איהי בת מלך פנימה, (איהו) את אמתא דילה, ועלה אתמר (בראשית ב כא) ויפל